

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 1 năm 2016

Số 274

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Phục vụ đại sự chung cần thật thà hay không ?
2. Sanh sự sự sanh có phải không ?
3. Mục đích cuối cùng của người tu thiền Vô Vi sẽ đi về đâu ?
4. Văn chương hay có bị lạc không ?
5. Cúng hoài có hữu ích gì không ?
6. Đại đạo là sao ?
7. Muốn được phân hồn tiến hóa tốt thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney, 05/04/98 3 :10 AM 1) Hỏi: Phục vụ đại sự chung cần thật thà hay không? Đáp: Thừa phục vụ đại sự chung rất cần sự thành thật, không nên bịa đặt và tự hại. Kệ : Thành tâm chất phác chẳng lầm sai Xảo trá lưu manh chẳng có oai Tạo động tạo sai gây chấn động Thần kinh bất ổn cứ lầm sai.	Sydney, 06/04/98 2 :10 AM 2) Hỏi: Sanh sự sự sanh có phải không ? Đáp: Thừa sanh sự thì sự sẽ sanh, nhiều nghiệp chướng, tu khó tiến và chỉ nuôi dưỡng xảo trá tự gạt mà thôi. Kệ : Tâm linh phát triển chẳng sang tồi Chuyển hóa quân bình tự đạt ngôi Phục vụ thành tâm tâm tự phát Tham dâm dẹp bỏ tiến từ hồi.
Sydney, 07/04/98 4 :10 AM 3) Hỏi: Mục đích cuối cùng của người tu thiền Vô Vi sẽ đi về đâu ? Đáp: Thừa mục đích cuối cùng của người tu Vô Vi là tự trở lại tự nhiên và hồn nhiên, như lúc sơ sanh, hồn mới được thanh nhẹ và loại trừ mọi nghiệp lực trong nội tâm, nhiên hậu mới có cơ hội về quê xưa chốn cũ của phần hồn. Kệ : Trở về căn bản lý sanh tồn Hồn tiến vượt mây vượt ác ôn Khoa học huyền bí đều cởi mở Tự tu tự tiến cứu phần hồn.	Sydney, 08/04/98 3 :55 AM 4) Hỏi: Văn chương hay có bị lạc không ? Đáp: Thừa văn chương hay chừng nào lại tọc mạch chừng nấy, thích viết chuyện người khác, quên viết chuyện mình, lạc vào đề tài của người khác, mất vị trí tâm linh mà không hay. Kệ : Cảm tác mình hay cứ đổi thay Tâm không tự trụ lại bày bày Tâm linh thất thoát mà không biết Đường lạc không hay lại viết bài.
Sydney, 09/04/98 4 :10 AM 5) Hỏi: Cúng hoài có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa cúng hoài mà không thấy gì hết cũng như không, không ích lợi gì cho tâm thân cả, muốn tu đàng hoàng thì chỉ có thiền thì mới có cơ hội thức tâm. Kệ : Tham thiền nhập định giác tâm thân Tiên hóa thâm sâu chuyện tối cần Cúng quảy ăn rồi thân mệt nhọc Thực hành nhập định lý phân tằng.	Sydney, 10/04/98 1 :20 AM 6) Hỏi: Đại đạo là sao ? Đáp: Thừa đại đạo là nhiều người đã đắc đạo hợp thành một mối đạo trong thực hành, chứ không phải thờ cúng mà không hành, là đại xảo, lợi dụng hình Tiên, Phật mà không hành cho tâm thân phát triển. Kệ : Lợi dụng tham lam tự tạo phiền Tu hoài không tiến chẳng có yên Chiều cao không thấu tâm giao động Ước vọng không thành trí chẳng yên.
Sydney, 11/04/98 6 :20 AM 7) Hỏi: Muốn được phần hồn tiến hóa tốt thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn phần hồn tiến hóa tốt thì phải tu trực tiếp, xây dựng luồng điện nội tâm, không cần ép xác, tạo khổ để thức tâm giải tỏa trược khí, lưu thanh khí thì mọi việc sẽ được an vui, tiến hóa dễ dãi và khai triển trực giác. Kệ : Thanh tâm phát triển tự phân bàn Điện giới khai thông tự cảm an Trí tuệ không còn gieo ý xấu Thành tâm tu luyện đạt vinh quang.	

DIỄN KHAI THANH TỊNH (tiếp theo)

...

Cho nên, nhiều bạn tu nửa chừng, mới tu một năm mà không có bao nhiêu giờ cộng lại, không có bằng người ta tu một ngày đi nữa. Rồi cũng nói này, nói kia, nói nọ; nói tôi tu bao lâu mà không được là tại vì cái đồng rác của bạn, bạn không thành thật dọn ra, làm sao bạn rước cái sự sáng suốt nó vô được.

Cho nên, chúng ta đã có sẵn một cái pháp để cho các bạn rằng: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định là dọn quét sạch sẽ cho nó tổng khứ cái trước mà lưu cái thanh thì các bạn mới hòa cảm với cái thanh thì lúc đó các bạn mới trở về thanh.

Cho nên, các bạn phải suy nghĩ một chút mà phải hành cố gắng và ý thức rõ mình phải làm những cái chuyện phận sự cho mình. Mình phải quét dọn sạch sẽ thì mình sẽ được ở cái tần số nhẹ hơn, rất dễ. Nó ở trong khoa học nhưng mà nó siêu khoa học luôn. Cái siêu khoa học là không có thể đem cho người ta thấy nhưng mà trong giờ thiền các bạn thanh tịnh các bạn thấy rõ cái đó rồi. Cái đó là cái nhẹ nhàng nhưng mà các bạn không đem cho khoa học thấy được. Bởi vì nó là siêu khoa học, nó là phần thanh điển, người phàm không rờ được và không động được, chưa có cái gì dò nó được, nó mới là vượt khỏi cái tầng ma quỷ phá khuấy nó. Nó tu mới có bảo đảm.

Cho nên, các bạn tu về Vô Vi là các bạn bảo đảm lắm, nếu các bạn thực tâm tu thì không có ma quỷ gì động các bạn được. Còn nếu các bạn muốn lợi dụng cái pháp này và kêu rêu người này, người nọ để độ các bạn. Rốt cuộc, các bạn bị ngoại cảnh xâm chiếm là các bạn rước nó vô thì nó động, nó càng phá thêm nữa. Còn các bạn tự quyết, giải quyết đuổi nó ra ngoài thay vì để nó ở trong. Bởi vì nó là phần rác rến chúng ta đã thu thập từ tiền kiếp tới bây giờ nhưng mà chưa có thành cái gì hết. Thì chúng ta ý thức rõ ràng cái đó nó làm tai hại cho chúng ta. Chúng ta bây giờ cố gắng mượn cái thiên ý, mượn cái thanh điển của Trời đất để hóa giải nội tạng và ngũ uẩn bộ đầu của chúng ta để cho chúng ta nắm vững tình hình để tiến hóa lên sự thanh cao ở bên trên. Chỉ do sự cương quyết của các bạn mà thôi, tự khắc phục lấy mình để tiến chỉ có bao nhiêu đó thôi, nói thì dễ nhưng mà làm thì khó.(13:17)

Cho nên, cái quá trình của tôi, tôi đã nói cho các bạn nghe từ li, từ tí. Từ ngày tôi bước vô tu tới ngày tôi được thuyết pháp để dãi là tôi gặp bao nhiêu trở ngại khó khăn từ gia đình cho đến bạn bè. Rồi từ những người tu tới thử thách nữa các bạn cũng đủ hiểu rồi. Nhưng mà các bạn chưa có gì thì các bạn than thở rồi các bạn muốn được sự bảo vệ tốt hơn nữa, cái đó là cái sự sai lầm của nội tâm. Chính các bạn dòm, ý thức được cái đường lối đó đi được là các bạn có khả năng và tự tin lấy các bạn đi là đúng hơn. Cũng như tôi trước kia cũng vậy, tôi nhờ những ảnh hưởng tốt mà tôi nắm đó tôi đi. Tôi chỉ theo những ảnh hưởng tốt tôi đi thôi chứ tôi không có kêu người ta phải dắt tôi đi và phải đưa tôi đi đâu. Tôi cũng cầu người ta hộ độ tôi thì tôi biết mọi người có một phận sự. Cái phần thanh cao làm việc còn nhiều hơn cái người ô trược ở thế gian. Thượng trí làm việc nhiều hơn kẻ hạ trí thành ra mình không có bận rộn nhưng mà mình tiến tới thượng trí, nó hòa hợp với thượng trí rồi thì mình sẽ đạt sự thanh cao tương đồng đó là đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu. Từ trong bản thể chúng ta, hạ trung thượng đều nhất trí và bên trên cũng nhất trí thì con người mới đạt được sự văn minh của càn khôn vũ trụ và không làm khoác, với ai thì mới đem tới hòa bình cho muôn loại và hòa bình của nội tâm. Các bạn tu rồi phải ý thức rõ cái đường lối mình hoạch định cho mình để tiến chứ không nên nung nấu cái chuyện thờ phượng, bùa phép hay là nhờ ơn trên nữa thì càng ngày càng hư thêm và càng lụn bại, gây sự chậm tiến cho các bạn.

Cảm ơn các bạn.

Thầy: Mà gặp chuyện ăn thua cấp có, cấp có, đó là động. Rốt cuộc mình thấy nó làm gì làm, rốt cuộc chẳng có gì đâu mà lo. Từ đầu phải lo dụng chạm, phải không? Lấy cái không. Bao nhiêu năm nay rồi cái gì, cái gì, cái gì trong kế hoạch đầu óc mình rốt cuộc cũng như không, có khi gì đâu, thấy không? Có gì đâu mà lo, có gì đâu mà khổ. Rốt cuộc rồi cũng không, phải ráng tu hết sức mới thấy được cái tiên cảnh của chính mình, quan trọng lắm, hay lắm lận chứ không phải tầm thường. Nó lớn rộng bao la vĩ đại, sáng suốt hết sức, không có lỗi kệt. Mà mình

không có nghe qua những cái đó mình không bao giờ tiến tới được.

Cho nên, ráng tu mà đặt chân vô Vô Vi rồi mới hưởng cái đó, hay quá hay. Nửa đêm nửa hôm có nhiều cái hay lắm như vậy nó mới mở trí, vậy mới thấy hứng thú mà để tu. Chớ còn không có cái gì cho mình thấy cái hay ở bên trên, mình đâu có tu làm gì. Bắt mình phải theo dõi để tiến tới, sáng suốt càng sáng suốt thêm, nhẹ nhàng lắm.

Cho nên, ở thế gian họ nói rằng chơn lý nhưng mà để gì hiểu được chơn lý. Nói bấy nhiêu đó đủ rồi. Mà hiểu được chơn lý rồi thì mình thấy mình mới ở trong khía cạnh nào thôi, chưa đi tới toàn giác được. Đó, con người học chữ mà biết chữ rồi thấy mình cứ dốt hoài. Người biết được một khía cạnh chơn lý thì thấy mình thiếu chơn lý hoài, phải tiến tới học cho trọn lành.

Nhiều cái có thể nói cho thế gian hiểu được nhưng mà nói rồi trình độ nó chưa có, nó lật ngược câu chuyện lại, nó lập thành đời thành ra có nhiều cái

tôi không có nói được. Tôi nghe được nhưng mà tôi nói không được. Nếu tôi nói lại thì họ lợi dụng cái đó, thét rồi họ bị xuống luôn. Còn đứng ra chơn lý tất cả đều là chơn lý, nói vậy mà người kia áp dụng, nó nói: Ồ, chơn lý tất cả là chơn lý, ta làm vậy cũng chơn lý nhưng mà nó xuống nó không hiểu. Bởi nó thanh nó mới thấy chơn lý mà nó trước rồi nó áp dụng cái đó, nó thêm cái đó vô thì nó trước thêm. Nó thanh nó mới thấy chơn lý, mà nó thanh rồi nó xuống trước nó không còn trước nữa, nó mới nằm trong chơn lý, thấy chưa? Còn nó mới vừa trước mà nó nói ông Tám nói cái đó cũng chơn lý thì tôi chun vô đó thì tôi chơn lý, nó bị rớt xuống luôn. (Thầy cười). Khổ ở chỗ đó và có nhiều cái không có nói được.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 30 tháng 10 năm 1977)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ bạn đạo Nguyễn Thị Linh là bà Nguyễn Thị Dương, mất ngày 16 tháng 11 năm Ất Mùi (2015), tại ấp Vĩnh Quý, xã Vĩnh Kim, tỉnh Tiền Giang, Việt Nam, thọ 66 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Thiên Đường Mỹ Thiện, TP Mỹ Tho, Tiền Giang xin chia buồn cùng gia đình và thành tâm hướng thượng.

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cha bạn đạo Nguyễn Thị Duyên là cụ ông Nguyễn Văn Ngoạt, mất ngày 4 tháng 11 năm Ất Mùi (2015) lúc 3 giờ 52 sáng tại khóm 2, F 2, TP Sóc Trăng, tỉnh Sóc Trăng, Việt Nam, thọ 91 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Thiên Đường Mỹ Thiện, TP Mỹ Tho, Tiền Giang xin chia buồn cùng gia đình và thành tâm hướng thượng.

Thi Ca của Đức Thầy

Cairns, ngày 5 tháng 5 năm 1998
VMP TOUR CAIRNS

Tự do mua sắm hợp thời
Áo quần lưu niệm để đời nhớ nhung
Mỗi phòng nấu nướng chung cùng
Ăn vui sống động từng phòng cảm thông.
Minh Sơn một dạ một lòng
Chung lo sắp xếp đả thông mỗi người
Thanh niên vui vẻ tự cười
Một lòng phục vụ người người an vui
Nằm trong nguyên lý đạo mùi
Trí tâm thanh nhẹ an vui phần hồn.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Sáu (tiếp theo)

BÁC ÁI, NHÂN ÁI, TỪ BI, TRUNG TRINH CẢM ỨNG CÙNG MỘT LỄ

ĐƯỜNG ĐẠO, CHÂN LÍ, SINH MỆNH, CHÂN TÂM LINH TÍNH KHÔNG HAI NGHĨA

...
Thái Sinh: Tôi có nhận được một bức thư hỏi thăm sức khỏe của một người cháu ngoại, trong thư có một câu chúc lành là “Dĩ mã nội lợi”. Vậy xin hỏi ý nghĩa thế nào?

Thiện Sĩ: “Dĩ mã nội lợi” có nghĩa là “Chúa ở cùng con”.

Thái Sinh: Xin giải thích thêm.

Thiện Sĩ: Bởi lẽ khi đức bà Maria hoài thai, nhà tiên tri dự đoán rằng bào thai đó là đức Thánh Linh giáng thế, là Chúa Ki-Tô cứu đời, nên họ tôn vinh ngài là “Dĩ mã nội lợi” nghĩa là Chúa ở cùng con, và cũng có thể hiểu là mọi người đều được ở cùng ngài, được chia sẻ Thánh Linh Thượng Đế, bởi vậy mọi người phải luôn luôn giữ gìn tâm linh sao cho được trọn lành để được ở chung cùng ngài mãi mãi.

Thái Sinh: Thừa thì ra nguyên lai là như vậy... Bấm còn trên biểu ngữ thường treo có thấy đề rằng: “Ta là đường đi, là chân lí, là sự sống; nếu tin ta ắt được cứu chuộc”. Vậy thừa có phải những lời Chúa dạy đó rất thâm sâu không? Những kẻ nông cạn chắc hẳn sẽ chẳng hiểu nổi.

Thiện Sĩ: Cho ý nghĩa của câu nói đó thâm sâu là bởi đã đem sự khôn ngoan của lí trí ra phân tích.

Thái Sinh: Thừa thật là mắc cỡ, song vì đã mạo muội viết sách để phổ truyền mà lại giảng lí đạo chẳng thông, vậy kính xin mục sư chỉ giáo.

Thiện Sĩ: A ha, Thái Sinh chớ quá khiêm nhường.

Thái Sinh: Thừa có phải Chúa nói: “Chỉ có một con đường” cũng giống như Phật nói: “Chẳng có hai pháp môn”; “tự ngã” chẳng có hai, mỗi người chỉ có một “chân ngã” (là tính Phật); noi theo “chân ngã” tức Phật tính thì đó cũng là “con đường” vậy.

Thiện Sĩ: Ha ha, quả là siêu việt quả là huyền diệu, huyền diệu, thật chẳng thẹn với danh nghĩa Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Xin cảm tạ Chúa đã ban ân, nên mới được vinh hạnh lãnh hội được chân lí cao siêu... Thừa, còn câu Chúa dạy: “Phải thương yêu kẻ thù của ta” ý nghĩa thế nào?

Thiện Sĩ: Thượng Đế dạy chúng ta: “Nếu bị người hành hạ con không được báo thù, giả sử có kẻ tát má này, con hãy chìa má kia cho họ. Có kẻ đang muốn đoạt áo con, con hãy khăng khải cởi áo ra và đưa cho họ. Nếu như có kẻ bắt con phải đi một dặm đường con hãy vui vẻ đi hai dặm”.

Thái Sinh: Dẫn chứng cũng đã tạm đủ, nếu như mọi người đều tuân theo lời dạy của Thượng Đế thì trần gian ắt hẳn sẽ trở thành thiên đàng. Các tôn giáo sẽ không phỉ báng, khinh khi nhau, lòng người cũng chẳng ghét bỏ nhau.

Thiện Sĩ: Sở dĩ con người không làm theo lời Thượng Đế dạy là bởi lẽ vốn sống tại thiên đàng, song vì bị ngoại duyên dụ dỗ mê hoặc nên

đã đem tẩm nguyên linh của mình mà chôn vùi nơi địa ngục, cho nên con người phải nghĩ tới việc trở về sống bên Thượng Đế, vậy hãy mau xưng tội cùng cầu xin ơn trên tha thứ để linh hồn chóng được cứu chuộc.

Thái Sinh: Thưa cách xưng tội cùng cầu xin ơn trên tha thứ phải theo hình thức như thế nào?

Thiện Sĩ: Cầu xin ơn trên tha thứ không bó buộc phải theo đúng một hình thức lễ lạy nào nhất định hết, chỉ cần đem tác dạ chí thành, cùng trái tim chất chứa những điều muốn nói thật tình dâng hiến Thượng Đế, thì đó cũng là một cách đánh lễ bề trên rồi vậy.

Thái Sinh: Thưa, nếu như muốn cầu xin thì lời nguyện sẽ như thế nào?

Thiện Sĩ: Có thể đọc lời nguyện như sau: “Kính lạy đấng Cha Trời, xin tha thứ cho con, rửa sạch lỗi lầm của con, con sẽ dốc tâm thành kính theo Ngài, vượt bụi bặm tới nguồn ánh sáng, con sẽ đem tình thương cảm hóa tha nhân,

đem lòng nhân cứu giúp người đời. Lạy Chúa, con nguyện cầu được mãi mãi gần Ngài. A men”.

Thái Sinh: Thưa hay lắm, ánh sáng của đức Thánh linh đã chiếu ngời tâm linh kẻ hèn ngu này. Song còn hai tiếng A men ý nghĩa ra sao?

Thiện Sĩ: Có nghĩa là “Lòng xin nguyện như vậy”.

Tế Phạt: Hay lắm, đêm nay đã khuya, có lẽ nên kết thúc cuộc vấn đạo tại đây, hãy đợi tôi niệm chân ngôn để vị được an hồn định phách. *(Lúc này gặp pháp lực của Tế Phạt, Thiện Sĩ dần dần tỉnh thức).*

Tạm ngưng cuộc vân du, Thái Sinh mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã sẵn sàng, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

